

„Mé Království přijde v tobě a ve všech“

a

Marie-Pascale, žijící mučednice Lásky

Kázání při Vigílii v neděli 2. 8. 2020 na Svaté Hoře

P. Montfort Okanwikpo, SHL

ÚVOD

Moji drazí bratři a mé drahé sestry!

Děkujeme Bohu za Jeho nekonečnou lásku a milosrdenství a prosíme ho, aby nám dal milost dokonale znát a konat Jeho vůli. To je účelem stvoření, proč jsme povoláni, stvořeni, vyvoleni, pokřtěni, biřmováni, proč přijímáme Svaté přijímání, proč máme řeholní sliby, proč jsme vysvěceni, je to smyslem všeho kázání, všeho učení: dokonale znát a konat Boží vůli.

To je moudrost, o kterou prosil Šalomoun. Děkuji ti, můj Bože. Děkuji ti, má Lásko. Děkuji ti, mé Všechno.

KÁZÁNÍ

Moji drazí bratři a sestry,

bděte. Nejde jen o to být vzhůru, ale o co? Být hluboce bdělí, abyste všichni měli úplně otevřené oči i otevřené srdce a čisté uši, abyste mohli přijímat Boží Slovo.

Pán Bůh mi řekl: „Tohle je Má vůle pro tebe. Nyní znáš Mou vůli. Konej ji, a Má vůle bude uskutečněna v tobě i ve všech a Mé Království přijde v tobě i ve všech.“ Dokonale znát a konat Boží vůli je tedy slávou člověka, kterého Bůh stvořil. Slunce, měsíc, hvězdy se od chvíle, kdy byly stvořeny, nikdy ani na vteřinu, ani na zlomek vteřiny nedopustily neposlušnosti vůči Bohu. Rostliny, tráva, hmyz – ani na vteřinu. Ale oni nekonají Boží vůli vědomě. Oni prostě jen jsou, jako kameny. Ale odměnou lidské bytosti je, že znáte Boží vůli svobodně, vědomě, znáte ji, přijímáte ji a žijete ji, Boží vůli.

A Pán mi řekl: „Protože znáš Mou vůli a přijímáš ji a konáš ji, Má vůle bude uskutečněna v tobě i ve všech. Mé Království přijde v tobě i ve všech.“ Vidíte to veliké požehnání, které Bůh dává jednomu člověku pro všechny. Jako se neposlušností jednoho člověka všichni stali hříšníky, tak zase milostí pro jednoho jediného se všichni stanou spravedlivými (srov. Řím 5,19). Před několika dny jsem v modlitbě slyšel, že „ty sám, ty můžeš způsobit změnu“. Říkám vám: co můžete způsobit? Změnu.

Chci vám teď říct, že jsem právě této noci zhřešil. Modlil jsem se k Bohu, doopravdy jsem se modlil. Modlil jsem se takhle už před časem jako seminarista, možná v roce 1979, v seminárii jsem se modlil k Bohu: „Ať dnes v noci zemřu.“ Prosil jsem o smrt. „Bože, ať zemřu.“ Řekl jsem, že se nezabiji, ale „prosím, ať dnes v noci zemřu“. Byla to velmi vážně míněná modlitba. Když jsem vyslovil tuhle modlitbu, něco jsem pocítil: Vnucuji snad místo Boží vůle svou vlastní vůli? Pak jsem zakončil modlitbu slovy: „Pane, buď vůle Tvá. Ať se stane ne to, co já chci, ale co ty chceš.“ Chtěl jsem, abych této noci odešel, zemřel. Pak jsem něco pocítil. Řekl jsem: „Pane, buď vůle Tvá.“

O půlnoci, když jsme při procesí vstoupili tady do kaple, šel jsem sem nahoru do svatyně, a On odpověděl na mou modlitbu. Řekl mi: „Tohle je Má vůle pro tebe.“ A já jsem to přijal. Buď vůle tvá.

„Protože znáš Mou vůli,“ řekl, „přijmi ji a konej, a Má vůle bude uskutečněna v tobě i ve všech. Mé Království přijde v tobě i ve všech.“ Požehnání, které mi Bůh dal, sláva, kterou mi dal, je sláva spočívající v tom, že dokonale znám Jeho vůli, plně a dokonale ji přijímám a dokonale ji konám, žiji.

Proto řekl: „Vyber nějaké množství lidí, se kterými vstoupíš do své slávy, do slávy spočívající v dokonalé znalosti, milování a konání Boží vůle, BEZ OHLEDU NA DŮSLEDKY“, bez ohledu; bez ohledu na překážky, bez ohledu na důsledky. Jakmile něco zcela jasně je Boží vůlí, vrhněte se do toho, udělejte to. A nemáte čeho litovat. Já jsem tedy vstoupil do fáze, kdy nemám čeho litovat. Pokud cestujete mezinárodní leteckou dopravou a přistanete na letišti, jsou tam dva východy, jeden pro ty, kteří potřebují něco proclít, a druhý pro ty, kteří nemají co proclít, kteří nemají žádné zboží. Pokud máte něco k proclení, jdete k celníkům a proclíte to s nimi. Pokud nemáte nic k proclení, prostě jdete. Když tedy nemáte nic k proclení, můžete prostě jít, nejsou žádné překážky, nehledíte na důsledky, protože nemáte nic k proclení, žádné překážky. Nebojte se. Nebojte se ničeho, nikoho. Prostě konejte Boží vůli a konejte ji dokonale.

Můj Bože, má Lásko, mé Všechno, děkuji ti, že sis mě vyvolil. Děkuji ti, že mě miluješ. Děkuji ti, že jsi mi dal svého Duchu Svatého. Děkuji ti, že jsi mě pomazal svým Duchem Svatým. Děkuji ti, že se mnou nakládáš, jak se ti líbí. Zcela Ti náležím. Bylo mou radostí, Pane, když jsem si uvědomil, že ty ve mně dokonale konáš svou vůli, že se mnou nakládáš, jak se ti líbí. Zcela Ti náležím.

Svatá Terezie se modlila podobně: „Ať jsem jako míček pro malého Ježíška. Touhle hračkou se můžeš, Pane, zabývat, hodně se jí věnovat, a můžeš ji také nechat v koutě a zapomenout ji tam, to je jedno.“ Ať už se tomu míčku plně věnuje nebo ho nechá být, to je jedno. Někdy, když se cítíte opuštěni od Boha, začnete si stěžovat. A mnoho velkých svatých se zejména ke konci svého života cítilo opuštěných od Boha.

Marie-Pascale opustila všechno a šla za mnou. A když přicházela na Ugwu-Nso, prohlásila: „Jdu na Ugwu-Nso a vím, že tam zemřu a budu tam pohřbena.“ Připravila se – na co? Že zemře a bude pohřbena. Ale než zemřela, cítila lítost: „Ztratila jsem všechno. Ztratila jsem i otce, otec se už o mě nestará.“ Ach, to mě dojalo! Když jsem tedy byl v Evropě a doslechl jsem se, že je vážně nemocná, řekl jsem doktorovi: „Prosím, udělejte všechno, co můžete, abyste ji zachránili, ať to stojí cokoliv. Tahle žena, Marie-Pascale, za mě dala svůj život. Ale měla pocit, že jsem ji opustil. Já jsem ji neopustil. Nikdy neopustím ty, které mi Bůh dal. Ale svou fyzickou přítomností jsem tam nebyl. Byl jsem daleko v Evropě a ona byla tady na Svaté Hoře.

Ona byla taková, že když mi třicet vteřin před půlnocí zazvonil telefon, „crrrr“, já jsem prostě ten telefon zvedl, řekl jsem: „Ve jménu Otce... Anděl Páně zvěstoval Panně Marii...“ a ona se přidala. Ať byla kdekoliv, připojovala se ke mně v modlitbě, říkala: „Já se chci modlit s vámi.“ Prostě jsem zvedl telefon a modlili jsme se společně. Byli jsme tedy fyzicky odděleni, ale v modlitbě spojeni, stále spojeni.

Děkuji za ni Bohu. Lidé kolem ní ji znali jako někoho, kdo se stará. Kdo se stará. Sdružovaly se kolem ní děti, a dokonce i zvířata, psi a kočky. Doprovázeli ji cestou na Vigili. Pozdě v noci scházela dolů z Ugwu-Nso, kolem jedenácté v noci. Sama! A našla si doprovod, jeden nebo dva psi ji doprovázeli dolů ke schodům.

Jedna z našich příbuzných také řekla: „Přišla jsem sem na Ugwu-Nso a viděla jsem tuhle bělošku.“ Marie-Pascale měla velmi silné nohy. A tahle žena řekla: „Viděla jsem bělošku, jak vystupuje (po kolenou) po Svatých schodech! Šla jsem za ní. V polovině jsem už nemohla dál! Ale tahle běloška tam dál stoupala s lehkostí jako... A já jsem se na tu ženu dívala, na její baculaté nohy, a ona s takovými nohama přesto dokázala vylézt na Svaté schody.“

Ona dala svůj život. Řekla: „Otče Montforte, otče Lásko, já jsem vaším obětním beránkem. Jsem vaším obětním beránkem. Obětovala jsem sama sebe za vás, za vaše poslání.“ A já se každý den modlím: Ó Bože, dej jí korunu svatosti. A dopřej nám tu radost, abychom ji viděli blahořečenou a

kanonizovanou. Dala všechn svůj majetek, dala všechno pro Dvě Srdce Lásky. Vášnivou láskou milovala tuhle Modlitbu Srdcí Lásky.

Marie-Pascale, kéž ti Bůh požehná a odmění tě za všechno, co jsi vykonala, za všechno, co jsi obětovala pro mě, pro Dvě Srdce Lásky, že jsi dala svůj život. Žila jsi mučednictví Lásky. Ona žila a zemřela jako mučednice Lásky.

Děkuji tedy Bohu, že mi dal poznat svou vůli a že mi dnes v noci odpověděl na mou modlitbu: „Protože znáš mou vůli a přijímáš ji a miluješ ji, má vůle bude uskutečněna v tobě i ve všech. Má sláva přijde v tobě i ve všech.“ Proto vás všechny prosím, bratři a sestry, obejměme Boží vůli, když víme velmi jasně, jak On chce, abych žil, co chce, abych miloval, za co chce, abych dal svůj život.

Buď vůle tvá. Přijímám Tvou vůli plně a zcela, dokonale, naprosto. Dělej se mnou cokoliv, co je Tvou vůlí, co jen chceš. Zcela Ti náležím.

Bod obratu v mém životě! Já už neexistuji, ale existuje ve mně Boží vůle. Existuje ve mně Boží sláva.

Děkuji ti, můj Bože. Děkuji ti, má Lásko. Děkuji ti, mé Všechno. Všechna chvála, všechna sláva, všechna čest, všechno díkůvzdání náleží Tobě nyní i na věky věků. [Všichni odpověděli: Amen.]